

DUHOVNI DAROVI

„I razgnjevi se zmaj na ženu te ode zaratiti s ostatkom njezina sjemena; s onima koji čuvaju Božje zapovijedi i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.“ Otk. 12:17.

VUKA, HRVATSKA, 06. TRAVANJ, 2026.

URIAH SMITH

PRIGOVORI NA VIZIJE ELLEN G. WHITE 7. DIO

PRIGOVOR 15. — ŠTAPOVI ČAROBNJAKA

Ona kaže da su štapovi čarobnjaka postali zmije, a da nisu stvarno postali zmije; ta posljednja objava je u suprotnosti sa Izl. vii, 12, koji kaže da su postali zmije. Sved. Br. 7, str. 51; Darovi, Tom iii, str. 205.

Da napravi prigovor od ovog, prigovarač je morao da prevedi govor pojavljivanja, koji je suštinski za razumevanje velikog dela Biblije. Tako Biblija kaže da sunce izlazi, zalazi, itd. Da li to znači da ono stvarno izlazi? Prigovarač ovde može zauzeti svoje stajalište sa nevernikom u svojim glupim zamerkama protiv Biblije. Da je Biblija osmišljena da bude svuda tačna po ovim pojedinostima, negde bi, nesumnjivo, glasilo, Sunce zapravo ne izlazi; već okretanje zemlje čini da to tako izgleda.

Međutim kaže prigovarač, „Ovo je u suprotnosti sa Izl. vii, 12, koji kaže da su postali zmije“. U odgovoru na ovo, uvodimo sledeći odlomak iz Bušovih beleški o Izl. vii, 11. Nakon navođenja da čarobnjaci nisu učinili takvo čudo u stvarnosti kao što je izvršeno preko Mojsija i Arona, on kaže:

„Nastavljamo, prema tome, da navodimo osnove ovog tumačenja, i u činjenju toga žalimo što, zbog njegove toliko potpune zavisnosti od idiomatske strukture Hebrejskog, običan Engleski čitalac neće, verovatno, biti potpuno u stanju da ceni njegovu snagu. Međutim, nastojaćemo da ga učinimo, ako ne pokazivim, bar, razumljivim. Kanon tumačenja često korišćen u izlaganju o svetim spisima je to da glagoli radnje ponekad označavaju samo *volju* i *trud* da se uradi radnja u pitanju. Tako Jez. xxiv, 13, ‘Pročistio sam te, a ti nisi bio čist;’ *to jest*, Nastojao sam, koristio sredstva, bio u mukama, da te pročistim. Jovan v, 44, ‘Kako možete verovati koji *primate* čast jedan od drugog;’ *to jest*, nastojite da primite. Rim. ii, 4, ‘Božja dobrota *vodi* te ka pokajanju;’ *to jest*, nastoji, ili teži, da te

vodi. Amos ix, 3, ‘Ako budu *skriveni* od mog pogleda na dnu mora;’ *to jest*, iako ciljaju da budu skriveni. 1. Kor. x, 33, ‘Ugađam svim ljudima;’ *to jest*, nastojim da ugađam. Gal. v, 4, ‘Koji god od vas se *opravdavaju* zakonom;’ *to jest*, pokušavaju i nastoje da budu opravdani. Ps. lxxix, 4, ‘Oni koji me *uništavaju* su moćni;’ *to jest*, koji nastoje da me unište. Eng. ‘Koji *bi* me uništali.’ Dela vii, 26, ‘I *pomirio* ih je opet;’ *to jest*, želeo je i nastojao. Eng. ‘pomirio *bi* ih.’ Stih pred nama smatramo kao da izlaže potpuno slično korišćenje. ‘Oni su isto na sličan način uradili sa svojim vraćanjima;’ *to jest*, nastojali su da urade na sličan način; baš kao što je i u pogl. viii, 18, rečeno, ‘I čarobnjaci su uradili tako sa svojim čaranjima da dovedu vaši, *ali nisu mogli*;’ reči su tačno iste u oba slučaja. Usvajajući ovu konstrukciju, pretpostavljamo da prethodna rečenica iz stiha 12 treba biti prevedena, ‘Jer svaki od njih je bacio svoj štap, *da* mogu postati zmije;’ što će Hebrejski čitalac primetiti da je prevod tačno paralelan sa onim koji se pojavljuje u pogl. vi, 11, ‘Reci Faraonu, *da* on pusti Izraelovu decu da idu;’ Jevr. ‘I on će pustiti.’ Tako, isto, pogl. vii, 2, ‘Govoriće Faraonu, *da* pošalje;’ Jevr. ‘I on će poslati.’ Čarobnjaci su bacili svoje štapove, da bi mogli pretrpeti sličnu promenljivost sa onom od Mojsija, ali nije izričito rečeno da su *bili* tako promenjeni, i mi smo radi toga skloni da njihov poraz pripišemo gubitku njihovih štapova, tih oruđa sa kojima su se uzalud nadali da se nadmeću sa Mojsijem. Ako bi se tvrdilo da je neka vrsta promene proizvedena na štapovima čarobnjaka, ali da je bila izvršena veštinama trikova, ili izvrtanja, i zapravo se svodila samo na optičku iluziju, mi se ne protivimo posebno ovoj konstrukciji, utoliko što ona priznaje naš glavni stav, da nije bilo *pravog čuda* učinjenog od, ili preko, čarobnjaka. Verovatno, u celini, to može biti razmotreno kao najverovatnija hipoteza; posebno zato što narativ ne zahteva od nas da razumemo sve ove razne slučajeve kao da su se dogodili u jednom i istom razgovoru.“

PRIGOVOR 16. — ULAZAK U ARKU

Duhovni Darovi, Tom iii, str. 68, kaže da su životinje sedam dana ulazile u barku,

i da je Nojeva porodica sedam dana bila u barci pre nego što je kiša počela da se spušta; i za ovo se tvrdi da je u suprotnosti sa Post. vii, 11-16. „Istog dana ušao je Noje, itd, u arku. Stoka po svojoj vrsti“, itd. Da napravi prigovor ovde, prigovarač će nositi utisak da su na sam dan kada je Noje ušao u arku, životinje takođe ušle, i da je na isti dan došao potop. Možemo samo pitati da li je prigovarač ikada pročitao prvi deo Post. vii, u kom je pokazano da je Noje bio prvo pozvan da ide u arku, životinje su došle *ka* njemu, u arku, što pokazuje da je bio onde unutra, naravno, raspoređujući ih kako su ulazile, i da su *nakon sedam dana* potopne vode došle na zemlju. Ne postoji ni najmanja suprotnost između ovog i vizije.

PRIGOVOR 17. — ŽIVOTINJE SAČUVANE

„Sve vrste životinja koje je Bog stvorio su bile sačuvane u barci.“ Darovi, Tom iii, str. 15. „Bila je veoma velika vrsta životinja koje su poginule u potopu.“ Darovi, Tom iv, str. 121. Onda, kaže prigovarač, „Ili Bog nije stvorio ove velike životinje, ili je ovde suprotnost“. Međutim da je samo pročitao samu sledeću rečenicu koja sledi prvi citat dat iznad, njegova suprotnost bi odmah nestala: „Pomešane vrste koje Bog nije stvorio, koje su bile rezultat amalgamacije, uništene su potopom.“ Tom iii, str. 15.

PRIGOVOR 18. — KRAJ HILJADU GODINA

„Na kraju hiljadu godina, Isus i anđeli i svi sveti sa njim napuštaju sveti grad, i dok se on spušta na zemlju sa njima, zli mrtvi su vaskrsnuti.“ Iskustva i Viđenja, str. 34. Kao suprotnost ovom, citat je dat iz Darova, Tom i, kao što sledi: „Na kraju hiljadu godina, Isus je napustio grad, a povorka anđeoske vojske ga sledi. Isus se spustio na veliku moćnu goru, koja se, čim su je njegova stopala dotakla, raspala i postala golema ravnica. Onda smo pogledali gore i videli veliki i prelepi grad. * * * I spustio se dole u celom svom sjaju i blistavoj slavi, i smestio se na ravnicu. * * * Onda su Isus, i sva sveta pratnja anđela, i svi iskupljeni sveti, napustili grad. * * * Onda je Isus, u jezovitom, zastrašujućem veličanstvu pozvao zle mrtve. Darovi, Tom i, str. 213. Prigovarač onda postavlja pitanje, „Kada ih je Isus vaskrsao? Dok se

spuštao kao što je prvo navedeno, ili nakon što se grad spustio [!] dole kao što je poslednje navedeno“?

Biće teško za čitaoca da razume nepošteno delo koje je učinjeno u izobličavanju i izvrtanju ovog svedočanstva, osim ako ima knjige i može sam da se uputi na njih. Iz načina na koji je dato citiranje, on bi pomislio da je sve ovo bio jedan povezan paragraf, na istoj strani, i da upućuje na istu temu, umesto na deo nje koji je na *drugoj strani*, i *pod novim poglavljem*, i *o novoj temi*, kao što je zapravo slučaj! U jednom slučaju u citiranju, kako ga prigovarač daje, skoro je red izostavljen, bez uopšte ičega što bi na to ukazivalo. Dalje, tri i po reda su izostavljena, označena ubacivanjem tri zvezdice. Međutim gde se list okreće, i novo poglavlje i nova tema su uvedeni, promena je naznačena sa samo dve zvezdice! Početak i kraj citiranja je jednostavno ponavljanje istih činjenica primenjenih na dve različite teme. Tema pogl. xxxix, od Darova, Tom i, je „Opustošena Zemlja“; i u tom poglavlju smo nošeni dalje kroz period njenog pustošenja do vremena kada je grad smešten na njoj. Mesto u citiranju gde se ovo poglavlje završava je ovo: „I spustio se dole u celom svom sjaju i blistavoj slavi, i smestio se na [golemu] ravnici [koju je Isus pripremio za njega.]“ Onda počinje poglavlje xi, i tema tog poglavlja je „Drugo Vaskrsenje“; i na početku tog poglavlja nošeni smo upravo nazad na sveti grad, i na izlazak Hrista i njegovog naroda iz njega pre nego što se spusti dole. Čitalac bi odmah video ovo, da prigovarač nije nepošteno sakrio činjenicu da je novo poglavlje počelo, i onda je izbrisao dva i po reda iz svedočanstva, za šta nikakav razlog nije dat. Poglavlje xi počinje ovako: „Onda su Isus, i sva sveta pratnja anđela, i svi iskupljeni sveti, napustili grad. Sveti anđeli su okružili Isusa i *ispratili su ga na njegovom putu*, a povorka iskupljenih svetih je pratila. Onda je Isus, u jezovitom, zastrašujućem veličanstvu pozvao zle mrtve, itd.“ „Anđeli su ga ispratili na njegovom putu.“ Na njegovom putu gde? mi pitamo, ako su se grad i nebeska grupa već spustili. Na osnovu autoriteta ovakvih izobličanih citiranja kao što je ovo je to da se traži od nas da odbacimo vizije. Molimo da od toga budemo oslobođeni.

Možda neki mogu uputiti na Tom iii, str. 83, 84, gde su iste činjenice navedene, nepodeljene poglavljem; ali isti princip će se dobro držati ovde kao i u prethodnom slučaju. To je princip zajednički za sve spise, ne samo za Bibliju, već i za svaku knjigu u kojoj su različiti nizovi ispričanih događaja koji se slažu u vremenu svog ispunjenja. Nošeni smo dalje kroz jedne nizove, i kada je to završeno, odvedeni smo nazad na početak još jednih.

Karakteristika neverstva je to, da nam neće dopustiti da primenimo na Bibliju ista pravila tumačenja koja koristimo sa drugim knjigama; i karakteristika ovih prigovora prema vizijama, je to da nam neće dopustiti da razumemo vizije kao što razumemo Bibliju.